

Krátce z obsahu

- Úvodník, slovo starosty (str. 1 – 2)
- Zápisy z kronik (str. 2 – 3)
- Informace z obecního úřadu – Czech POINT, pozemkové úpravy (str. 3 – 6)
- Instituce v obci – knihovna, školka (str. 6 – 7)
- Kulturní okénko (str. 7 – 9)
- Příspěvky občanů (str. 9 – 12)
- Přípravované akce, statistické údaje (str. 12 – 13)
- Fotogalerie (str. 14)

Slovo redakce

Dostáváte do rukou první číslo obecního magazínu, který chceme vydávat dvakrát do roka. Informační věstník, který jsme představili v den ustavujícího zasedání nového zastupitelstva obce, byl spíše splněním slibu volebního sdružení Aktivní Skoronice než tribunou názorů občanů a reflexí událostí v obci. Tvář, kterou chceme magazínu postupně vtisknout, nemá bohužel ani toto bilanční číslo roku 2010. Jsme příliš zaneprázdněni řešením aktuálních problémů obce a přípravou projektů pro nejbližší období, než abychom si našli čas a soustředění na vlastní psaní či oslovili všechny, kteří přemýšlí o věcech obecných a mají nám co říct. Většina menších obcí používá pro svůj občasník titul Zpravodaj. Tomuto pojmu odvozenému od slova zprávy se chceme vyhnout. Naší ambicí není naplňovat obecní periodikum čísly, daty a fakty, ale postupně vytvořit otevřené fórum pro diskuzi, komentáře, společenskou rubriku a ankety, jejichž cílem bude společné přemýšlení o obecním společenství a událostech, které prožíváme. Budeme klást větší důraz na obsah než formu magazínu – k tomu nás ostatně vedou i vysoké náklady, které plnobarevný tisk představuje.

Protože půlroční intervaly mezi jednotlivými čísly nebudou umožňovat spontánní reakci na otištěné příspěvky, otevřeme od února příštího roku diskuzi na webových stránkách obce. Věříme, že do konce ledna spustíme jejich novou podobu. Nový portál obce bude – podle našeho názoru – graficky vydařenější a uživatelsky komfortnější než stránky stávající a také pravidelně aktualizovaný.

v roce 2010

Název prvního čísla bulletinu – Skoronice 2010 – je výrazem naší neschopnosti přijít s pojmenováním svižnějším, poetičtějším, vtipnějším. Je ale i příležitostí pro vás, jeho čtenáře a občany Skoronic. Pokud od vás dostaneme alespoň deset návrhů, jak časopis pojmenovat, budeme to považovat za důkaz, že periodikum není zpravodajem obce Skoronice, ale prostorem pro všechny, kteří chtějí své názory a postoje sdílet se svými spoluobčany.

Přejeme sám všechno dobré v roce 2011 a těšíme se na spolupráci se všemi, kteří usilují o harmonickou, tolerantní a otevřenou pospolitost, ve které jsou lidi spolu rádi.

Jan Grombříř, Lukáš Plachý

Volby před sedmdesáti lety a letos – podobnost čistě náhodná

„Dne 29. května 1938 konaly se obecní volby, od 8 – 11 hod. dop. v obec. kanceláři. Volby tyto konaly se ve značném zápasu politických skupin, což není na obci, kde převládá zemědělské obyvatelstvo, nikdy věcí zdravou. Jsem toho názoru, že to byly poslední volby, které v občanské rozervanosti byly provedeny. Kandidátky pro volbu obecního zastupitelstva podaly čtyři strany.“ (Pamětní kniha obce Skoronice 1910 – 1957, str. 81)

Kronikář před více než 70 lety nemohl tušit, jak těžké zkoušky a kolik občanské rozervanosti čeká Skoronice a celou zemi v následujících desetiletích. Že tyto události nejsou pro společnost věcí zdravou, platí dnes stejně jako v době, kdy psal tyto řádky.

Stejným počtem kandidujících stran – a v očích mnohých spoluobčanů – i obdobně konfrontační atmosférou se vyznačovaly i letošní volby do obecního zastupitelstva. Já jsem vnímal vznik nových volebních formací jako přirozenou touhu po změně a snahu generace třicátníků zapojit se do veřejného života. Chápal jsem jejich rozhodnutí jako potřebu pracovat pro nejbližší komunitu a která je pro mě celoživotní a samozřejmou součástí mého občanství. Nabídku kandidatury v letošních komunálních volbách jsem dostal od tří politických subjektů. Mé rozhodnutí podpořit sdružení Aktivní Skoronice vycházelo z programové i lidské shody s ostatními členy sdružení.

Po vyhlášení výsledků voleb jsem očekával, že jejich vítěz – i když spíše na počet hlasů než mandátů – zahájí jednání o koalici. Protože se tak nestalo, ujal jsem se z pocitu odpovědnosti vyjednávání sám. Výsledek znáte. Rozumím tomu, že netěší občany, kteří dali hlas Sdružení nezávislých kandidátů. Chápu i to, že se těžko smiřují se skutečností, že dva kandidáti, kteří dostali od občanů nejvyšší počet hlasů, nejsou ani členy zastupitelstva. Ti však svým chováním po volbách a teatrálním odevzdáním mandátu na ustavujícím zasedání prokázali neschopnost respektovat výsledek voleb i neochotu hledat cestu ke spolupráci. Bohužel ani dostát mandátu, který od voličů získali.

Po svém zvolení starostou na opakovaném ustavujícím zasedání zastupitelstva – už za účasti náhradníků – jsem občany seznámil s programem nového vedení úřadu a zastupitelstva. Protože se však stále objevuje zpochybnování naší kompetence i našich úmyslů – zásadně od lidí, kteří nebyli přítomni na žádném jednání zastupitelstva – uvedu krátkou bilanci našeho působení od voleb.

Na úvod si dovolím parafrázi konstatování pana prezidenta Václava Havla z novoročního projevu v roce 1990.

Skoronice nevzkvétají! To ostatně vidí každý, kdo se rozhlédne po okolních vesnicích. Ještě horší jsou však fakta, která zjišťuji od prvního dne v kanceláři obecního úřadu. Bezkonceptnost, nehospodárnost, absence pravidel, nedbalost všude, kam se podívám. Já jsem slíbil zastupitelům obce – a teď to slibuji všem občanům – neutratíme jedinou korunu dřívě, než ji jinde ušetříme! Výjimkou bude spolufinancování projektů, které zásadně změní vzhled obce, zvýší její atraktivitu pro turisty a zpříjemní život skoronským občanům.

Téměř denně řešíme problémy, které ohrožují obecní rozpočet sankcemi za špatně napsané či nesprávně vyúčtované projekty z minulosti, nevýhodné smlouvy, zastaralé předpisy a vyhlášky znemožňující řádné fungování obecního úřadu. Každodenností je i hledání příležitostí, jak ulevit obecní kase. Izolací teplovodních rozvodů v kotelně a optimalizací spotřeby všech energií šetříme už dnes stovky korun za každý den. Zrušení nesmyslného odběru tištěné podoby Sbírky zákonů, časopisů do knihovny, které si nikdo nepůjčuje či zrušení předplatného dokumentů, které jsou zdarma na internetu, ušetří obecní pokladně ročně desetitisíce korun.

Vydání nové vyhlášky o místních poplatcích – především v kapitole využívání veřejných prostranství pro skládky a parkování a důsledné vymáhání poplatků – přinese zvýšení obecních příjmů. Tyto pe-

níze rád oželím v případě, že vyhláška nastolí pořádek na veřejných prostranstvích v obci.

V průběhu ledna zpracujeme novou koncepci pronajímání prostor obecního domu. Vzhledem k tomu, že příjmy z pronájmu mohou být zdrojem financí pro potřebné opravy, je třeba změnit stav, kdy celodenní pronájem sálu je ve stejné výši, jako ve srovnatelných zařízeních v jiných obcích za hodinu. Přitom současná vyhláška nerozlišuje výši pronájmu pro místní občany – jejichž předkové, případně oni sami obecní dům svépomocí budovali – a pronajímateli mimoskoronskými.

Stojíme na prahu roku, ve kterém čekají Skoronice zásadní změny. O všech vás budeme informovat a jsme připraveni vyslechnout vaše názory a připomínky. Ideálním fórem pro diskusi o záměrech zastupitelstva jsou jeho veřejná zasedání. Využijte této možnosti promluvit do podoby dalšího směřování a budoucnosti obce, která je nám domovem.

Jan Grombříř

Stalo se ve Skoronících...

Před 90 lety

Sázení „Lípy Svobody“

Sázení započalo průvodem od školní budovy za účinkování Skoronské kapely. Průvod přešel návsí za účasti školních dětí, mládeže i dospělých občanů. Lípa vyzdobena červenými, bílými a modrými fábory nesena byla od školní mládeže (děvčat). Průvod přešel návsí a vrátil se zpět k místu sázení tj. na vrchní konec osady k obecní pumpě, kdež pronášeny byly slavnostní řeči.

Tábor zahájil a uvítal starosta tehdejší Jan Lunga č. 37 a vzpomněl jak u národa slovanského bývaly lípy vždy ve veliké vážnosti, tak by zároveň i u nás lípa tato ve vážnosti se uchovávala. Dále prosil občany i mládež by lípě této nikdy neubližovali, by hlásala památku samostatnosti našim potomkům zároveň i věkům budoucím.

Po ukončení řeči pronesly básně přes. Masarykovi žákyně Anna Vašíčková, dcera Martina Vašíčka z čísla 73 a Anežka Mrázová, dcera Jana Mráze z č. 11. Pak zapěny byly písně od mládenců, které navičil pan učitel Boh. Solldán a s nimi zároveň při zpěvu účinkoval. Poté byla lípa vyzdvížena a p. starostou zasazena.

Hlavní slavnostní řeč při této slavnosti pronesl ředitel vinné hosp. školy p. Frant. Ondrůj. Vylíčil persekuce a utrpení českého národa za války, vzpomněl život a mládí našeho presidenta republiky, a jeho zahraniční činnost a pak jeho řeč obrátil pozornosti k lípě, by jí nikdo neubližoval, by byla

snad i po staletí hlasatelkou „Svobody“. Po ukončení řeči zahrány byly kapelou obě národní hymny. „Kde domov můj“ a „Nad Tatrou sa blýská“. Poté občanstvo rozešlo se do svých domovů. S politováním ale musím zároveň konstatovati, že dosti starších občanů se sázení této lípy nezúčastnilo, jakoby jim to snad bylo vše věcí lhostejnou. Jedni plnili hostinské místnosti tabákovým kouřem, jiní snad seděli nečinně doma. (*Pamětní kniha obce Skoronice 1910 – 1957, str. 27*)

Proti paritnímu zákonu

Krátkou dobu těšilo se učitelstvo nerušeně ze zákona, dle něhož bylo v platech na roveň postaveno státním úředníkům a již letos začalo úřednictvo pracovati proti tomuto spravedlivému zákonu. Vystrkuje učitelstvu hlavně delší prázdniny, zapomínajíc, že prázdniny jsou hlavně pro zotavení útlých dítek školních, nehledě k tomu, že práce učitelova ve škole více pracovní energie vyžaduje než práce úředníkovy. Také poukazuje úřednictvo na to, že učitelé užívají obecní pozemky, které jim od dřívější obce poskytly. Zapomínajíc, že učitelstvo žije hlavně na venkově a oni ve městech, kde potraviny mnohem snadněji a snad i laciněji koupiti dostanou než učitelé na venkově. Neuvažují, že lid venkovský raději nosí své výrobky do města v domněnce, že tam je lépe zpeněží. Učitel venkovský jistě věci musí si tedy draze sám vypěstovati. (*Kronika národní školy ve Skoronicích 1903 – 1933, str. 86*)

Před 75 lety

Vinařská besídka

Dne 30. ledna 1935 založena byla „Vinařská besídka“, která má za účel odborné ošetřování vinic, společný nákup všech vinařských potřeb, případně společný družstevní prodej hroznů neb vína. Na této ustavující schůzi besídky přednesl vinařský referát p. dr. Mrkos z Brna od Mor. zemsk. vinařského spolku. Po jeho odborné přednášce přihlásilo se do „Vinařské besídky“ 29 členů. Předsedou této besídky byl zvolen Lunga Jan rolník č. 37. (*Pamětní kniha obce Skoronice 1910 – 1957, str. 71*)

Knihovny v obci

V naší obci nalézají se čtyři knihovny a sice: „Knihovna obecní“, knihovna „Čtenářského spolku“, knihovna spolku „Omladiny“ a knihovna spolku „Orel“.

Sbírka

Na velikonoční pomlázku pro Okresní dětský domov v Kyjově vybráno 44 vajec a 1 Kč.

Zařízení na umývání

Rodičovské sdružení zakoupilo ze svých prostředků a příspěvku obce do každé třídy umyvadlo, kbelík, misky, mýdlo a ručníky na umývání rukou pro děti, aby si zvykaly větší čistotě.

(*Kronika školy ve Skoronicích 1933 – 1990*)

Czech POINT

Úřady na dlani

Končí doba zbytečného obcházení úřadů, hodinová čekání či zdlouhavé dojíždění. Už si nikdo nemusí brát dovolenou, aby si jel vyřídit výpis z katastru nemovitostí do vzdáleného města. Končí pocit beznaděje člověka před kolosem státní byrokracie. Přichází Czech POINT, nej pohodlnější způsob, jak z jediného místa komunikovat s úřady a institucemi. Czech POINT, neboli Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál, je asistovaným místem výkonu veřejné správy, kde může každý člověk zažádat o výpis z veřejných i neveřejných rejstříků, podat podání, zažádat o datovou schránku, či provést autorizovanou konverzi na žádost. Czech POINT vám ušetří čas, nervy i peníze.

Co poskytuje Czech POINT

Zde je přehled a podrobný popis agend, které v rámci Czech POINTU poskytuje obecní úřad ve Skoronicích.

Výpis z Katastru nemovitostí

O výpis z Katastru nemovitostí České republiky může požádat anonymní žadatel. Výpis lze požadovat na základě listu vlastnictví nebo podle seznamu nemovitostí.

Pokud žadatel žádá výpis podle listu vlastnictví, musí znát katastrální území a číslo listu vlastnictví. Vydání první strany výpisu je zpoplatněno částkou, jejíž maximální výše je zákonem omezena na 100 Kč; každá další strana výpisu je zpoplatněna částkou, jejíž maximální výše je zákonem omezena na 50 Kč.

Pokud žadatel žádá o výpis podle seznamu nemovitostí, měl by znát katastrální území a dále buď parcelní číslo požadované nemovitosti, jedná-li se o pozemek, nebo stavební parcelu, případně číslo popisné, jedná-li se o stavbu. I v tomto případě je poplatek za ověřený výstup stejný jako v předchozím případě.

O výpis lze zažádat i podle seznamu jednotek, v případě, že budova je dělena na jednotky, což je typické u větších staveb, dělících se na jednotlivé

byty, garáže atd. V tomto případě pochopitelně musí žadatel znát nejen popisné číslo domu, ale i přesné číslo bytu v domě.

Výpis z Obchodního rejstříku

O výpis z Obchodního rejstříku České republiky může požádat anonymní žadatel. Výpis lze požadovat na základě znalosti IČ obchodní organizace. Pracovník kontaktního místa Czech POINT může vydat:

Úplný výpis – jsou v něm obsaženy všechny informace, které byly zapsány v obchodním rejstříku po dobu existence firmy.

Výpis platných – obsahuje souhrn informací o firmě k aktuálnímu datu.

I zde je vydání první strany výpisu zpoplatněno částkou, jejíž maximální výše je zákonem omezena na 100 Kč; každá další strana výpisu je zpoplatněna částkou, jejíž maximální výše je zákonem omezena na 50 Kč.

Výpis z Rejstříku trestů

Podle §11a odst. 1 zákona č. 269/1994 Sb. o Rejstříku trestů v platném znění, lze vydat výpis z evidence Rejstříku trestů osobě, které se výpis týká, pouze na základě písemné žádosti. Tuto žádost není třeba ručně vyplňovat, klient ji obdrží vyplněnou k podpisu předtím, než mu je výpis z Rejstříku trestů vydán. Tato žádost se archivuje dle zákona. Osoba, která na pracovišti Czech POINT o výpis žádá, musí mít platný doklad totožnosti a musí mít přiděleno rodné číslo. To znamená, že výpis lze vydat i cizincům, kteří mají například trvalé bydliště v České republice. Na pracovištích Czech POINT lze vydávat výpisy i zplnomocněncům, kteří žádají o výpis z Rejstříku trestů na základě úředně ověřené plné moci.

Totožnost žádající osoby se ověřuje na základě předloženého dokladu totožnosti (občanský průkaz nebo cestovní doklad).

- Předložený doklad se nejprve kontroluje v databázi neplatných dokladů.
- Pokud je předložený doklad platný, vyplní se formulář žádosti o výpis a vytiskne se žádost o vydání výpisu. Žadatel tuto písemnou žádost podepíše. Každou žádost o výpis z evidence Rejstříku trestů ověřující úřad uchovává po dobu šesti let ode dne podání žádosti podle zákona o Rejstříku trestů §11b odst. 2.

Na základě podepsané písemné žádosti, odešle pracovník Czech POINT elektronickou žádost na Rejstřík trestů, který odpoví buď:

- Předáním výpisu (podobně jako u stávajících agend).
- Informací, že Žádost nemohla být vyřízena elektronicky.

V případě, že Rejstřík trestů odpoví předáním elektronického výpisu, se tento výpis vytiskne, doplní ověřovací doložkou a zkompletuje podobně jako u stávajících výpisů. Žadatel na výpisu svým podpisem potvrdí převzetí a zaplatí správní poplatek ve výši 50 Kč. To je v souladu se zákonem č. 634/2004 Sb. o správních poplatcích ve znění pozdějších předpisů, a to podle sazebníku položky 10 za přijetí žádosti o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů. Správní poplatek je příjmem ověřující obce. Na poskytnutý výpis se nevylepuje žádný kolek.

Výpis z bodového hodnocení řidiče

Nová služba Czech POINTu Výpis bodového hodnocení řidiče, umožňuje občanům na kontaktním místě veřejné správy zjistit stav trestných bodů (bez bodů ve správním řízení). Výpis je poskytován z Centrálního registru řidičů vedeného Ministerstvem dopravy, jehož součástí je právě i evidence bodového hodnocení. Tento výpis má pouze informativní charakter pro občany, nenahrazuje výpis z karty řidiče pro styk s úřady.

O výpis může požádat pouze žadatel sám, nebo jím určený zmocněnec. Osoba, která na pracovišti Czech POINT o výpis žádá, musí mít platný doklad totožnosti (občanský průkaz, cestovní pas) a musí mít přiděleno rodné číslo. Nepovinně je možné v žádosti i udávat číslo řidičského průkazu. Výpis lze vydat i cizincům, kteří mají například trvalé bydliště v České republice. Na pracovištích Czech POINT lze vydávat výpisy i zplnomocněncům, kteří žádají o výpis na základě úředně ověřené plné moci.

Správní poplatek, který žadatel zaplatí na samosprávních úřadech je za první stránku max. 100 Kč a za každou další max. 50 Kč. U ostatních provozovatelů kontaktních míst (Česká pošta, Hospodářská komora, notářství) se poplatek řídí vnitřními sazebníky jednotlivých organizací – např. výpis získaný na Czech POINTu České pošty stojí 69 Kč.

Datové schránky

Prostřednictvím agend ISDS na Czech POINTu lze na těchto kontaktních místech zajistit např.: zřízení datové schránky, přidat pověřenou osobu, zneplatnit přístupové údaje či znepřístupnit datovou schránku.

Na Czech POINTu není možné zjistit stav doručení přístupových údajů prostřednictvím České pošty (kdy byly zaslány, či na jakou adresu). Informace tohoto typu je možné získat pouze na Infolince datových schránek.

Obecné podmínky u agend datových schránek

Při jakémkoliv podání v souvislosti s ISDS musí žadatel předložit platný doklad totožnosti. Zastupuje-li žadatel jinou osobu, musí být touto osobou zplnomocněn na základě plné moci, která je sepsána za tímto účelem a je notářsky ověřená.

V případě, že je zřizována datová schránka pro právnickou osobu na žádost je nutné navíc k žádosti doložit jmenovací dekret, usnesení valné hromady, či jakýkoliv jiný dokument, který určuje danou osobu jako jednatele či statutární orgán za danou právnickou osobu. I tento dokument musí být úředně ověřen.

Všechny přiložené dokumenty k žádosti jsou konvertovány do elektronické podoby. Žádosti pak vždy spadají do správního řízení. Konverze je v těchto případech zdarma.

Veškeré informace k informačnímu systému datových schránek naleznete na www.datoveschranky.info.

Poplatky na kontaktních místech Czech POINT

Činnosti v rámci informačního systému datových schránek jsou prováděny zdarma. Zpoplatněna je pouze autorizovaná konverze dokumentů na žádost a to 30 Kč za stránku a opakované vydání přístupových údajů. Formulář žádosti o zneplatnění automaticky doplňuje výši poplatku, která je 200 Kč.

Autorizovaná konverze dokumentů

Autorizovaná konverze znamená úplné převedení dokumentu v listinné podobě do elektronické podoby nebo úplné převedení elektronického dokumentu do dokumentu v listinné podobě. Dokument, který provedením konverze vznikl, má stejné právní účinky jako dosud používaná ověřená kopie. Ověřovací doložka každé provedené konverze se ukládá do centrálního úložiště ověřovacích doložek.

Konverze z listinné do elektronické podoby – zákazník přinese listinu, kterou chce konvertovat. Výstup je dle volby zákazníka předáván na CD/DVD nebo je zaslán do tzv. Úschovny, tedy úložiště konvertovaných dokumentů, kde si jej zákazník kdykoliv později vyzvedne. Úhrada nosiče CD/DVD je provedena v rámci úhrady poplatku za konverzi.

Konverze z elektronické do listinné podoby – elektronický dokument, který chce zákazník konvertovat, je možné přinést buď na CD/DVD) nebo poslat z datové schránky zákazníka do Úschovny (datového úložiště). V tomto případě s sebou zákazník přinese potvrzení o vložení dokumentu do datového úložiště pro potřeby konverze, které obsahuje jeho jednoznačnou identifikaci. Dále se autorizovaná konverze dělí podle funkce a to na autorizovanou konverzi na žádost a autorizovanou konverzi z moci úřední.

Správní poplatek je u všech případů konverze vymezen v maximální výši 30 Kč za každou (i započatou) konvertovanou stranu dokumentu.

Lukáš Plachý

Pozemkové úpravy

Pozemkovými úpravami se ve smyslu zákona č. 139/2002 Sb. ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech se k nim uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako nezbytný podklad pro územní plánování. Pozemkový úřad zahájí řízení o pozemkových úpravách vždy, pokud se pro to vysloví vlastníci pozemků nadpoloviční výměry zemědělské půdy v dotčeném katastrálním území.

Tolik znění zákona. A jak je to v praxi?

Pozemkový úřad po zahájení řízení o pozemkových úpravách (dále jen PÚ) svolává úvodní jednání, na kterém jsou účastníci seznámeni s účelem PÚ. Návrh PÚ se zpracovává pro území vymezené obvodem PÚ. Z obvodu PÚ je vyloučeno zastavěné a zastavitelné území obce a velké lesní celky. Vlastníci pozemků v obvodu PÚ si na dobu provádění pozemkových úprav volí sbor zástupců (jehož členem je ze zákona i obec), který spolupracuje při zpracovávání návrhu PÚ. Pozemkový úřad vybírá zpracovatele návrhu PÚ. Ten provádí podrobné zaměření území a obvodu PÚ a zpracování vstupních nároků vlastníků pozemků. V rámci návrhových prací potom zpracovává plán společných zařízení (schvalovaný zastupitelstvem obce), který zahrnuje cestní síť (včetně mostků, propustků apod.), vodohospodářská opatření (tj. opatření k odvedení povrchových vod a ochraně území před záplavami, jako např. nádrže, ochranné hráze, suché

poldry), protierozní opatření (jako např. meze, příkopy, větrolamy, zatravnění), opatření pro ochranu a tvorbu přírody a krajiny, doplnění zeleně apod). Většina pozemků společných zařízení je převedeno do vlastnictví obce.

Následně je vytvořen návrh nového uspořádání pozemků. Poté pozemkový úřad přistoupí ke schvalovacímu řízení, které spočívá ve vystavení zpracovaného návrhu PÚ k veřejnému nahlédnutí, svolání závěrečného ústního jednání na němž jsou účastníci řízení seznámeni s návrhem, o němž bude rozhodnuto, vydání rozhodnutí o schválení návrhu PÚ, vydání rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv k pozemkům, popř. o zřízení nebo zrušení věcného břemene. Ukončením prací na návrhu pozemkových úprav je vytvoření nové digitální katastrální mapy a její zapsání do katastru nemovitostí. V neposlední řadě pozemkový úřad zabezpečuje vlastní realizaci pozemkových úprav, tj. vytyčení pozemků podle požadavků vlastníků a postupnou výstavbu polních cest, protierozních opatření a dalších společných zařízení. Veškeré náklady související s prováděním pozemkových úprav hradí stát prostřednictvím pozemkových úřadů.

Co tedy mohou vlastníci pozemků a obyvatelé obce od pozemkové úpravy očekávat?

Pozemkové úpravy umožní racionální obdělávání pozemků. Dojde k scelení pozemků, jejich zpřístupnění, vyrovnání hranic a zprůhlednění vlastnických vztahů k pozemkům, k přesnému určení hranic a výměry každého pozemku a v případě zájmu vytyčení v terénu. Otevírají možnost vypořádání spoluvlastnictví k pozemkům. Realizací polních cest dojde ke snížení pohybu zemědělské techniky uvnitř obce. Umožní ochranu území před záplavami. Připraví se podmínky pro naplnění některých záměrů územního plánování, realizací cestní sítě jako předpokladu k dalšímu rozvoji obce. Prvky společných zařízení budou realizovány ze státních prostředků popřípadě se rozšíří možnosti čerpání dotací.

Pokud tedy máte zájem, podejte si žádost o provedení pozemkové úpravy. Tiskopis je k dispozici na obecním úřadě a na webových stránkách www.skoronice.cz, v odkazu úřední deska.

Marek Vašíček

Obecní knihovna

Budova obecní knihovny ve Skoronících má sice strategickou polohu uprostřed obce, prostory a podmínky pro návštěvníky i knihy samotné jsou však nevyhovující. Ve stísněných prostorách a dosti nehostinném prostředí se krčí více než 3 500 svazků krásné literatury a téměř 600 knih literatury naučné. Ve fondu beletrie převažují současné i historické romány pro ženy, detektivky, příběhy z lékařského prostředí. Oddělení naučné literatury nabízí poučení v oborech zemědělství a chovatelství, zastoupeny zde jsou i cestopisy, encyklopedie a slovníky.

Mimo základní knižní fond, který je vlastnictvím obce, zabezpečuje knihovna formou meziknihovni výpůjční služby i zapůjčení titulů, které sama nevlastní. Nedílnou součástí fondu knihovny jsou časopisy. Aktuální čísla magazínů Žena a život, Praktická žena a 100+1 zahraničních zajímavostí poskytnou poučení i zábavu všem jejich pravidelným čtenářům.

V knihovně slouží veřejnosti i počítač s připojením na internet, který je zájemcům přístupný ve výpůjční den, každý týden v pátek od 17:00 do 19:00 hod. Pokud by měl kdokoli z občanů Skoronice zájem či potřebu využít tuto službu i mimo půjčovnou dobu, může zavolat na obecní úřad, telefon 518 625 090.

V současné době navštěvuje knihovnu 61 občanů, z nichž třetinu tvoří mladí čtenáři do 15 let. Mezi

dospělými čtenáři převládají důchodci. Roční čtenářský poplatek činí 20 Kč a 40 Kč. Nižší sazbu platí děti, studenti a důchodci. V čase dlouhých zimních večerů a nevlídného počasí, je kniha společníkem člověka víc, než kdykoli jindy. Proto srdečně zveme všechny spoluobčany k návštěvě knihovny. Přijďte si vybrat knížku, která potěší i zahřeje, pobaví i poučí.

Ludmila Hudcová

Budova obecní knihovny a muzea

Moje úvaha o školce

Od začátku školního roku si říkám, co to máme za sestavu, jako na spartakiádu. Jen nevíme, kam skočit první.

Mé plány a vize, které si linkují celé prázdniny, vzaly za své hned při prvním pohledu na kompletní seznam dětí. Z celkového počtu 25 téměř polovina tříletých a ještě přespolních! Tak to tu ještě nebylo, padesát na padesát! Poslední roky jsou to nervy do poslední chvíle, jestli se školka naplní, protože na tom závisí počet zaměstnanců a jejich úvazky. Nakonec jsme rádi za děti, které nevzali v okolních školkách pro nízký věk.

Takový „pozdní sběr“ dá pořádně zabrat. Ale zvládneme a nevzdáváme. Vždyť paní učitelka Jana je dětská zdravotní sestra, takže ta nejlepší kvalifikace pro poloviční jesle, aktuálně i kuchařka, když jsme teď v oslabení. Zkrátka naše tři v jednom, o kterou bychom neradi přišli.

I když si někdy připadám jako ohraná gramodeska: vyhrň si rukávy, pusť si vodu, dej si mýdlo, udělej bublinky, opláchni ruce (ne naopak), zastav vodu, utři si ruce ručníkem (pod svou značkou ho máš), denně několikrát a to ještě oblékání, stolování..., pokroky jsou. Když se to přes Vánoce nezapomene, bude to paráda! Ze zkušenosti vím, že leden umí překvapit. Po Novém roce se něco láme a

děti jsou jakoby vyspělejší a je s nimi radost pracovat. Doufám, že se tradice bude opakovat.

Je známo, že víno z pozdního sběru je té nejlepší kvality. Pak přeci náš „pozdní sběr“ nebude výjimka! Do prázdnin to budou správná „školčátka“ a připravení školáci. No, a pak si je, už naučené, školky rády vezmou a my budeme začínat zase od píky. Tak takový je náš školkový život (nebo úděl?).

Anna Kůřilová

Skoronská Jízda králů

Jízda králů je stará lidová slavnost, jejíž původ nebyl objasněn, protože od dob předkřesťanských si brala motivy z každého století (např. útěk uherského krále po prohrané bitvě u Uherského Hradiště roku 1469). Byla spojená s tradičním křesťanským svátkem – Letnicemi. U nás se udržuje už jen na moravském Slovácku a na Hané, ačkoliv dříve byla po celé České republice velmi hojná.

První fotografii jízdy králů ve Skoronicích pořídila Vlasta Havelková, pravděpodobně v roce 1896. Najdeme ji ve druhém svazku díla Moravské Slovensko (Praha 1922, s. 678). Snímek je mylně označen jako svatba ve Skoronicích (podle matriky se v těchto letech ve Skoronicích žádná svatba nekonala). Začátkem 20. stol. tento zvyk slábnul, poslední fotografie je z roku 1911. Až do roku 1943 se jízda králů ve Skoronicích neuskutečnila vůbec. Nepřímý podnět k obnově dal za války svým vyprávěním Dr. Maxmilián Kolaja ze sousedního Vlkoshe. Skoronský písmák Vojtěch Holcman podle jeho vyprávění a vzpomínek dalších pamětníků jízdu králů v roce 1943 se svými spolujezdci obnovil. Věhlas jí dodala účast na Slováckých rocích v Kyjově, konajících se téměř pravidelně ve čtyřletém cyklu od roku 1956. V domácím prostředí

se konává v průměru jednou za deset let při příležitosti sjezdu rodáků.

Termín Letnic je již opuštěn a den konání se přizpůsobuje termínům folklorních festivalů – nejbližší je Slovácký rok v Kyjově, jízda králů se pojede v neděli dopoledne 14. srpna 2011.

Průběh: Jízdu jezdí zpravidla chlapci od 17 do 28 roků, ale stává se, že účastníkem je i padesátiletý jezdec. Stejně jako není omezený věk jezdců, není stanovený ani počet jízd, které mohou jednotliví účastníci absolvovat. Jsou známy případy, kdy nejvytrvalejší jezdci a nejzdatnější vyvolávači doprovázeli krále i dvanáctkrát. Jezdci, kteří jedou v páru a jejichž počet je 20 – 30, se dělí na

praporečnicka, vyvolávače, výběřčí, krále s pobočníky, děkovníky a doprovod. V den konání jízdy se chlapani vydávají brzy ráno do okolních obcí pro koně, které musí ještě vystrojít. Dříve toto strojení prováděly dívky, dnes je do „mašlení“ zapojena celá jezdcova rodina.

Poté, co jsou koně přichystáni, se chlapani v kroji po deváté hodině řadí na návsi a vyslanci jedou za starostou pro souhlas k jízdě. Ke starostovi cválají praporečník s tureckým šátkem uvázaným na žerď a tři vyvolávači. Starosta jim podepíše listinu a dává souhlas k jízdě slovy: „V naší obci odedávna dobrý zvyk je vídat, chasu v kroji na koních mezi námi vídat. Povolení máte. Krále hleďte chrániti, aby vám ho nemohli cizí lidé zajmouti!“ Praporečník a vyvolávači se pak s listinou vrací k ostatním a jízda se může vydat na svoji cestu. Za praporečníkem vyvolávají vyvolávači verše na obyvatele všech domů v obci. Za nimi jede král, který je převlečen do ženského kroje s bílou růží v ústech. Chrání jej dva pobočníci, kavalkádu doplňují výběřčí a děkovníci. Družina pak objíždí všechny ulice ve vsi či městě a vyvolávači směřují ke všem domům a jejich majitelům veršované vyvolávky a výběřčí shromažďují dary, kterými jsou víno, pohoštění nebo peníze. Objížďka končí ve Skoronicích na náměstíčku, řečeném Kanál či v Kyjově před radnicí, kde se vždycky najde někdo z jezdců, který si v atmosféře loučení a budoucích návratů stoupne do sedla a zvolá tradiční: Hýlom, hálom!

Petr Ulrych/Ladislav Kopecký
Jízda králů

*Ještě ohník hoří maličko
však ty se k nám vrátíš brzičko
malovaná vyšívána v sedle vraných koní
však ty se k nám vrátíš písničko*

*Jedou k nám jedou k nám
Pálavou lesem jedou k nám
jedou k nám jedou k nám
jízdu králů jedou k nám*

*Prach se víří vlaje hřívá
vzhůru dědinou průvod zpívá
v ostruhách se slunko zhlíží
blesky zažhává*

*Jedou k nám jedou k nám
révovým lesem jedou k nám
jedou k nám jedou k nám
jízdu králů jedou k nám*

*Jedou k nám jedou k nám
duní zem tenhle rytmus znám
jedou k nám jedou k nám
lidi povídám že jedou k nám*

*Hořká vůně zralých strání
písni bylina umřít brání
v dálavách se jízda ztrácí
nápěv zůstává*

*V prachu teskná pentle zbývá
smutek loučení rosa smývá
večerní se brodím trávou
s ozvěnou pak poslouchám*

*Poslouchám poslouchám
s ozvěnou tiše poslouchám
poslouchám poslouchám
hořkou vůni poslouchám*

*Jedou k nám jedou k nám
Krumvířem lesem jedou k nám
jedou k nám jedou k nám
jízdu králů jedou k nám*

*Jedou k nám jedou k nám
duní zem tenhle rytmus znám
jedou k nám jedou k nám
jízdu králů jedou k nám*

**Nominace Jízdy králů k zápisu do
seznamu nemateriálního kulturního
dědictví UNESCO**

V pondělí 21. června 2010 předali zástupci Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici společně s velvyslancem České republiky při UNESCO panem Petrem Janyškou nominační dokumentaci Jízdy králů k zápisu do Reprezentačního seznamu nemateriálního kulturního dědictví lidstva. Nominaci v sídle UNESCO v Paříži osobně převzala vedoucí sekretariátu sekce nemateriálního kulturního dědictví paní Céci-le Duvelle.

Symbolicky tak byla uzavřena několik let trvající etapa, během které byly postupně shromažďovány veškeré potřebné doklady ke zpracování tohoto návrhu. Garancí přípravy nominace byl Ministerstvem kultury České republiky pověřen Národní ústav lidové kultury, který spolupracoval s řadou dalších odborníků, ale i se zástupci a představiteli obcí a měst, ve kterých je obyčej Jízdy králů stále živý – konkrétně se jedná o města Hluk a Kunovice a obce Skoronice a Vlčnov. Sluší se na tomto místě poděkovat všem, kteří se na přípravě podíleli. Za Skoronice to byli jmenovitě především bývalý starosta Blažej Lunga a skoronický rodák Josef Holcman, spolupracovala ovšem i řada dalších.

Foto: Předání nominační dokumentace Jízdy králů k zápisu do Reprezentativního seznamu nemateriálního kulturního dědictví v sídle UNESCO. Zleva: Vlasta Ondrušová, zástupkyně ředitele Národního ústavu lidové kultury, Cécile Duvelle, vedoucí sekretariátu sekce nemateriálního kulturního dědictví UNESCO, Petr Janyška, velvyslanec ČR v UNESCO. Foto: Jan Blahůšek, Paříž 2010.

V současnosti je nominace posuzována po formální stránce sekretariátem UNESCO. Je pravděpodobné, že Česká republika bude vyzvána k doplnění některých informací. Jakmile budou do UNESCO dodány, bude návrh postoupen k hodnocení šestičlenné skupině expertů, kterou ustavil Mezivládní výbor pro zachování nemateriálního kulturního dědictví UNESCO. Tento expertní orgán vydá stanovisko, zda navrhovaný kulturní statek splňuje podmínky pro zápis, či nikoliv. Definitivně pak bude rozhodnuto na nejbližším jednání Mezivládního výboru, které se uskuteční v listopadu příštího roku na Bali v Indonésii.

Jan Blahůšek

Jediná státem chráněná památka ve Skoronicích

Dům č. 29 na Kanále

Štítově orientovaný rodinný dům č. 29 z poloviny 19. století, doklad lidového stavitelství a ukázka venkovské zástavby na Kyjovsku. Přízemní chalupnické stavení je vybudováno z vepřovic, trojúhelný štít je svisle bedněný. Sedlovou střechu kryje pálená falcovka. Do evidence státem chráněných památek byla stavba zařazena v roce 1964, poslední oprava byla provedena v roce 1993. Majitel stavení pan Křížka odkoupil sousední štítově orientovaný dům a spojil obě stavby v jeden komplex. Součástí rekonstrukce byla i výměna původních oken za nová trojdílná.

Poutník na dlouhé cestě

Věřícím, hlavně návštěvníkům zdejšího kostela, jsem už po jednom a půl roce dostatečně známý jako farář – důchodce, který přišel do Skoronic z Mistřína. Se svou mladší sestrou Martou obývám zdejší faru a dá-li Bůh, hodlám ve Skoronicích dosloužit až do smrti. Hned po Novém roce – 4. ledna 2011 bych se měl dožít osmaosmdesáti let jako nejstarší muž Skoronic.

Pocházím z Petřvaldu v okrese Nový Jičín a můj život byl stejně pestrý i složitý jako dějiny našeho národa od první republiky. Do gymnázia jsem nastoupil v roce 1934, maturoval jsem však teprve na čtvrtém gymnáziu v roce 1943. Potom jsem pracoval jako zámečník, po válce krátce učiteloval, dva roky jsem byl vojákem. Moje dvouleté studium v kněžském semináři ukončilo jeho zavření v roce 1950, následující desetiletí jsem pak pracoval jako stavbyvedoucí. V květnu roku 1961 jsem byl odsouzený na 11 let za velezradu, díky amnestii jsem byl propuštěný už za dva a půl roku. V době, kdy jsem pracoval jako soustružník, jsem dostudoval teologii a byl tajně vysvěcený na kněze. V roce 1968 jsem byl ustanovený kaplanem v Mostě a po devítiletém působení

v historickém městě na řece Bílině jsem se stal farářem v Hoštce u Roudnice nad Labem.

Ve svých 59 letech jsem byl v roce 1981 znovu zatčený a odsouzený na dvacet měsíců nepodmíněně. Ve vězení jsem byl stížený srdeční mrtvicí a po předčasném propuštění z vězení jsem se dožil konce totality jako důchodce ve svém rodném Petřvaldě.

Od začátku 90. let působím jako farář a duchovní správce na Slovácku. Po krátké misi v Kostelci u Kyjova jsem strávil osmnáct let v Mistříně, osm let jsem působil jako děkan kyjovského děkanátu.

Život nečekaně dlouhý – se všemi zkouškami a nástrahami – prožívám s obdivem a očekáváním. Po tolika zkušenostech mohu dnes bez nadsázky prohlásit, že všechny špatné zásahy do poklidného života, ukázaly se být nakonec nad očekávání dobré. Přejí svým spoluobčanům nadějný vstup do roku 2011 a denně vyprošuji Boží milost pro všechny, kdo lační po spravedlnosti a působí pokoj mezi lidmi.

Páter Radim Hložánka

Pozn.: Titulek článku je převzatý z knihy MUDr. Jiřího Dunděry Hrstka osudů, kterou vydalo O.S. Kyjovské Slovácko v pohybu v roce 2010.

O poselství

Milí čtenáři, v uplynulých dvou letech jsem na tomto místě psal o stromech (i vánočních) a Dušičkách (a samozřejmě o poselství Vánoc). Do třetice všeho dobrého, aspoň v to doufám a na toto rčení spoléhám, protože letos mě připadl úkol nejtěžší – napsat o člověku, jenž byl vzorem ctností: uměl odpouštět, byl skromný, pracovitý, věrný v dobrém i zlém. Byl patriotem i tvůrcem a opatrovníkem lidových tradic. Připadl mně úkol nebo spíš vůle a snaha povyprávět o člověku, který se narodil v Miloticích, umřel v Hodoníně, a přesto ovlivnil a spoluvytvářel život Skoronic posledních šedesátilet. Navíc nejde o muže, ale o ženu, a to je dvojnásob složitější, protože chlapi dost často ten ženský a mateřský svět nechápu.

Marie Formánková se narodila 27. ledna 1919. Matka jí záhy zemřela a tak o ni pečoval, stejně jako o vlastní děti, než vyšla školu, nevlastní otec. Potom odešla „sloužit“ do Skoronic, kde se v roce 1944 provdala za Jakuba Lva, s nímž postavili rodinný dům na Pastvisku. Při práci v JZD vychovala čtyři děti a ještě ve volných chvílích dokázala chystat kroje, vyšívát je, malovat slovácké ornamenty. A samozřejmě pečovat o domácnost se vším všudy – to by jako stručný životopis mohlo stačit. Ale co je za tím? Uvědomujeme si my, chlapi, co se za touto činností našich stařenek a maminek skrývá? Jak to všechno mohou stihnout a zvládnout?

Marie Levová, řečená tetička Mařena, mohla toto všechno zvládat jenom proto, že vynikala nebeskou pokorou a láskou k bližním. Svojí zástěrou uměla přikrýt a vyprat všechny nectnosti okolí, které ji v životě potkávaly. Víím to, protože jsme s jejím synem Kubou byli kamarádi a v roce 1971 jsme spolu dělali stárky na hody. Nažehlila tehdy bělostnou širokou košili, nastrojila černý klobouk, to sochařsko-malířské dílo, v němž červenou barvu muškátu, zelenou rozmarýnu a bílou kosárku by tak přitažlivě vedle sebe neposkládal ani Mánes a na cestu dala synovi křížek na čelo. Její prosebný pohled byl však jistý v tom, že všechno dobře dopadne.

Vím to, protože manžel tetičky Jakub Lev byl bouřlivák, divadelník, hrobař, hasič a folklorista. Měl jsem to štěstí hrát s ním divadlo na skoronském jevišti. Vždycky byl schopen a ochoten se pro svoje diváky rozdat celým srdcem, avšak často realizoval chválu zbytečností, ostatně jako čas od času každý chlap – jaksi po svém vnímal větu indického básníka Thákura, který kdysi vyzval svoje bližní, aby nejenom pracovali, ale uměli i promarnit den zpěvem neúčinných písní. Držet následky těchto manželových dnů na uzdě tetička Mařena uměla, a to bylo jeho životní štěstí, přestože oba bolelo. Jakub Lev byl však také budovatel rodinného sídla a dřič. Tak spolu žili a pracovali a pro každého, kdo na jejich květinami zaplněný dvorek přišel, až do konce společného soužití v roce 2004, kdy Jakub zemřel, dokázali vytvořit ve svém domě číslo popisné 117 atmosféru pohody, pocit čistoty a pořádku.

Tetička „Lévkova“ se řídila skrytou moudrostí prosté venkovské ženy. Věděla, že „Errare humanum est – chybovatí jest lidské“, že hřích je také to, co nás odlišuje od zvířat a svatých, že hřích není nelidský. Věděla, že k některým životním věcem, možná ke všem, se člověk musí umět protrpět. Tušila, že člověk má o svoje přání a sny prosit nebesa, ale na druhé straně musí zůstat hrdý v tom dobrém slova smyslu, čestný, nepodléhající lidské zlobě – vyprávěla mně, jak koncem padesátých let dělala uklízečku v mateřské škole:

„Jedno děťátko mně říká: Tetičko, umíte básničku? A tož já jsem zarecitovala o prezidentu Osvoboditelovi: Tatíčku starý náš, šedivé vlasy máš, dokud jsi mezi námi, dobře je tu ještě s námi. Zrovna vešla učitelka a začala na mě křičet – co jste to řekla!? Já to musím nahlásit! Já jsem se třásla, ale musela jsem říct: hlase pravdu.“

Před sedmi lety malovala u mě ve sklepě ve Vinohrádkách slovácký ornament a já jsem se jí ptal, co budu dlužen. V její odpovědi je skryto vše, o čem jsem mluvil:

„Bože, chlapče, ať tě ani nenapadne mně platit za neco, co mám darovaný od Pána Boha...“

Odešla 2. prosince roku 2010 v období adventu, očekávání příchodu a narození Člověka. Myslím si, že není v rozporu s tím skutečnost, když v adventu zemře po plodném životě žena spravedlivá. Ale přesto je člověku naráz teskno po jakési přesně nedefinovatelné minulosti, po tom, na co jsme byli všichni po léta od tetičky Mařeny zvyklí, smutno po tom, co už nebude. Nebude v jejich domku na Pastvisku rejdnění děvčat na púť, nebude žehlení širokých košel na jízdu králů. Nebude malování slováckých ornamentů třeba na zeď skoronského muzea, nebude spousta jiných věcí, spojených s osobou zemřelé. Toto všechno mně proběhlo hlavou na skoronském hřbitově, kde pohřbívání člověka je – ať si říká kdo chce co chce, je to jeho svaté právo – přirozenější, než v těch obřích a mauzoleárních městských krychlích. Musím tady ocitovat zpěváka Lou Fanánka Hagena, protože bych to nenapsal přesněji:

„Venkovský pohřeb, kdy jde průvod přírodou ke hřbitůvku, musí být pro nebohé pozůstalé mnohem méně děsivý. Ještě když se vydaří počasí, tak se naplňuje chápání existence, kdy něco sice odchází, ale tak to prostě chodí, svět se nezastavil, létají včely (v zimě vrány), ptáci křičí z větví, kterými stromy nasazují k spánku a pak na nový cyklus květu, plazení, rozmno-

žení a zániku. Oč je to lepší než přišerný proslov najatého zřízence v mramorové hale a umocněná nálada hromadné sebevraždy!“

Tak i občané Skoronic si na svém hřbitůvku dva dny před Mikulášem připomněli a s jistým uspokojením řekli, že Marie Levová všechno, co uměla, předala k dalšímu rozmnožení dnešnímu pokolení.

Obávám se však, že jednu věc předat nelze. Tou je jakási pokora před životem a schopnost – i za jiné – přijímat život jaký je i s jeho negativními projevy, s uměním v sobě tyto jevy přetavit v dobro, pohodu a klid. Nedávno jsem četl knihu rozhovorů spisovatele Miloše Doležala s letci a kněžími, kteří byli zavřeni jak za války, tak po únoru 1948. Ptá se jich tam autor knihy, jak to mučení a odloučení mohli přežít. Jeden z nich uvádí, že se řídil slovy Bible: Čiň dobře těm, kteří tě pomlouvají. V této větě se koncentruje životní postoj, v důsledku něhož může člověk přijímat věci nepříjemné a nepřenášet je na své okolí, ba dokonce proměňovat je ve věci příjemné. Marie Levová to uměla dokonale. V tom je její poselství. Milovala lidi a všechny své blízké bez rozdílu, i když jí nebylo dopřáno dožít ve vlastním domě, ve kterém prožila šedesát let života – přesto tuto tvrdou skutečnost přijala s noblesou. Páter Radim Hložánka ji charakterizoval při smutečních obřadech jedním slovem: Byla to světice.

Milí čtenáři, pokud jste se pročetli těmito řádky až sem a zdá se vám divným, že na prahu nového roku píšu o smrti, tak vás ujišťuji, že to nebylo mým záměrem a myslím, že to ani tak není. Já jsem se snažil psát o lidském odkazu, o poselství člověka, o umění odpouštět. Které, pokud na něj budeme pamatovat, může náš život učinit příjemnějším už v roce 2011. Do něj Vám přeju všechno to, co si sami přejete.

Josef Holcman

Hody 2010

Malé ohlédnutí za listopadovými hody

Možná se ptáte, proč se dnes ohlížet zpět, když mnozí nevíme, kde nám hlavy stojí a ne všichni jsme pány svého vlastního času, abychom si mohli takový přepych dovolit. Snad proto je asi dobré zamyslet se nad tím, kdy (a jestli vůbec) zapomínáme na každodenní strasti jdoucí ruku v ruce s dnešním uspěchaným světem a zda jsme vůbec schopni se nad tyto nešvary doby povznést. Někdo relaxuje s rodinou, někdo jezdí do lázní či na chalupu, jiný zas dá přednost dobře vychlazenému pivu a posezení s přáteli.

Ilustrační foto: Hody z roku 2008

Ale my na dědině máme hody, heč! Každý v obci, mladý nebo starý, dobře ví, že až se sklídí úroda, domluví se stárci, stárky, krojovaná chasa se znovunaučí zpívat, tančit a cifrovat a až skončí nezbytné dohady, kdo to všecko zaplatí, začne pár dní veselí, bujarého zpěvu a chytlavých verbuňků. Zkrátka vypuknú hody, tradiční svátek hojnosti a oslava společného soužití těch, kteří je vytváří.

Když jsem se letos, mírně znaven dotěrnou chřipkou, chystal do sobotního průvodu, stejně jako vždycky jsem se těšil na mix pestrobarevných tanců a hlasů zvukných stejně jako prožitky, které uvnitř vnímavých zanechávají. Trochu jsem se bál, že mě to skolí úplně a lehnu. Ale co, vydržel jsem to už jedenákrát, podvanáctý to přežiju taky.

A tak znovu, v rytmu melodických starých pochodů, kráčeli jsme svorně pro povolení hodů od pánů radních, veselým výskáním vítali jsme všechny stárky, v duchu starodávných tradic jsme zpívali kolem hodového věnce, aj za cenu potrhaných košul, šátků a řemenů jsme bránili káčera, stárkom, jejich rodičom aj tem, co teho nešťastného káčera ukradli, jsme vzdávali hold při sólech...

Budoucí skoronští stárci

Našinci to už možná ani nepřijde, ale pravdou je, že všechny prvky, kterými se hody vyznačují, všechny ty malebné střípky, které dělají hody hodama a bez kterých jich nechceme, děláme společně. Ano, v tom vidím já meritum celé věci a také nutnost jejího zachování. Kdy jindy než na hody, zpívá a tančí celá dědina, kdy jindy než v tento svátek, dýchá obec atmosférou, která navozuje dojem celistvosti jednoho společenství a jednotného jaderného ducha. Asi nikdo z nás nechce postupem času bydlet beze jména, bez identity, ve sterilní osadě postrádající jakékoli kouzlo přitažlivosti, jež vytváří právě osobitá kultura založená na odkazu našich předků.

Zlí jazykové tvrdí, že je to pořád o tom samém. Možná právě proto chodí v kroji ti, jejichž rodiče a prarodiče dělali to stejné, i když jinak. Svět se mění

a my s ním, ale hody nám dávají jistotu, že tak jak loni, aniž bychom nad tím museli sáhodlouze přemýšlet, budem juchat podobně jako před rokem, budem ze své přirozenosti tvořit něco, čím uděláme radost nejenom sobě, ale i těm, kteří se přišli jenom podívat a něco z té pozitivní energie nasát...

A že to všechno některým vadí? Když vadí, tak ať. Koneckonců, jeden z hodových zákonů, který říká „Rypáci ať varují se všelijakýho mudrování a nalížení na sál. Mohlo by se stat, že chytnú nejakú po čuni a eště budú mět oplítačky s úradama...“, ten, myslím, mluví za vše.

Pánbu zaplat' – hody byly a snáď zas budou! Barvitě, zvukně, živelně, naše...

Lukáš Plachý

Připravujeme na rok 2011

- 6.1. (ČT) v 18:00 h **Tříkrálový koncert** – účinkují Děcka ze Skoronic a jejich hosté, výtěžek bude věnován Kojeneckému ústavu Nemocnice Kyjov. Akce se koná v kostele sv. Floriána ve Skoronicích.
- 15.1. (SO) ve 14:30 h **Dětský krojový ples** – v 15:00 h nástup všech krojovaných, hraje dechový orchestr ZUŠ Kyjov. Ukončení plesu v 19:30 h. Zúčastní se dětské soubory z Kyjovska, Hornácka, Břeclavska, Ostrožska a Hodonínska. Zveme i ostatní děti z okolních obcí, aby přišly na ples v krojích. Zveme i ty dětské soubory, které se doposud nepřihlásily a měly by zájem zúčastnit se této krojované slavnosti. Sokolovna Vlkoš. Vstupné dospělí 80 Kč, školní děti 40 Kč, krojování zdarma.
- 15.1. (SO) od 20:00 h **Ples mikroregionu Nový Dvůr** – hraje SV Band Svobody Brno, akce se koná v Obecním kulturním domě ve Svatobořicích-Místříně.
- 26.2. (SO) od 15:00 h **Košť vína** – jedna z prvních příležitostí okošťovat vína ročníku 2010 malovinnářů ze Skoronic a okolí. Mezi téměř čtyřmi stovkami vzorků se každý rok najde několik mimořádných vín, které jinde neochutnáte. Bonusem pro návštěvníky tradičního koštu je domácí atmosféra a opulentní pohoštění. Akce se koná v sále Obecního domu ve Skoronicích.
- 5.3. (SO) **Fašaňk** – zveme všechny děti a mládež, aby se do této tradiční akce zapojily a přišly v maskách k budově Obecního domu, odkud v 10:00 hod. vychází tradiční fašaňkový průvod. Našimi hosty budou opět muzikanti a tanečníci z Valašských Klobouk.

Evidence obyvatel od 1.1.2010 do 30.11.2010		
Stav na začátku roku	540	
Narodilo se	3	
Přihlásilo se	8	
Odhlásilo se	4	
Zemřelo	7	
Stav na konci roku	540	
Podrobný rozpis		
Stav na začátku roku 2010	540 obyvatel	
Narodilo se	3	Petr Ondřejka
		Tereza Ondřejková
		Marek Ingr
Přihlásilo se	8	Radek Blahůš
		Pavel Ingr
		Markéta Ingrová
		Markéta Ingrová
		Sabina Ingrová
		Tereza Plchová
		Matěj Nenička
		Tomáš Ingr
Odhlásilo se	4	Petr Ingr
		Marcela Ingrová
		Cyril Brablec
		Jiří Dobeš
Zemřelo	7	Božena Vašíčková
		Ing. Zdeněk Veverka
		Jana Maršálková
		Štěpán Plachý
		Miroslav Maršálek
		Emílie Horová
		Marie Levová
Stav k 30.11.2010	540 obyvatel	
Matrika		
Životní jubilea		
70 let	75 let	85 let
František Bíla	Marie Teplá	Anna Procházková
Petr Jahoda		
Marie Střížiková		
Petr Vašíček		
Nejstarší občané v obci		
Nejstarší žena v obci	Nejstarší muž v obci	
Ludmila Klimešová	MDr.P. Radim Hložánka, emeritní farář Mistřínský, čestný kanovník Kroměřížský, čestný člen řádu německý rytířů	

Obec Skoronice, Skoronice 102, 696 41, tel.: 518 625 090, 606 162 167

e-mail: obec@skoronice.cz www: www.skoronice.cz

Fašank v podání Valachů

Velikonoční hrkání

Odpočívka u sklepů – stříhání pásky

Cyklojízda ve skoronských búdách

Na prohlídce muzea

Slunečná hodová sobota

Výstava slaměných vánočních ozdob

Vánoční zpívání